

Нова правдива дорога життя

Хто має розум, той
зрозуміє!
А має розум той, хто
заповіді Божі сповняє

З клятвою говорить Господь Саваоф: «Як Я задумав, так і буде; як Я визначив, так і відбудеться [...] бо Господь Саваоф визначив, і хто може скасувати це? Рука Його простягнута, — і хто відверне її? (Іс 14,24.27)

Живемо ми наприкінці і напочатку, тобто: наприкінці цього гидкого звірячого устрою і на початку справедливого ладу Христового Царства, де буде правда царювати, а неправда зникне. Все ж це робиться так, як задумав і призначив Господь. Як же ми можемо дізнатися про задуми і призначення Божі?

Ми можемо пізнати задуми і призначення Божі тоді, коли будемо пророцтва читати; бо Бог у пророках жив, їхніми вустами говорив і в Книгу Життя (Біблію) їхніми руками записав, і нам усі останні дні розуміти дав. Оскільки дав нам зрозуміти; то і від нас вимагає того самого: щоб ми давали зрозуміти іншим безоплатно.

Ми, діти Божі, свідки Божі, сини і дочки Божі, зрозумівши визначення Божі і побачивши погибель цього світу (устрою), говоримо всім людям і просимо їх усіх: «Зупиніться на ваших дорогах життєвих і подумайте: куди ви так квапливо йдете?» Як ви станете і подумаете, то самі побачите, що ви йдете на загибель. Тільки подумайте хоч трохи про Бога, про Його слово, бо Бог є слово. Бог сказав: «Не вбивай», а мало не весь цей світ (устрій) готується до вбивства: всі свої сили, весь розум, усі свої здобутки віддають на вбивство. У всіх державах кричать проводирі: «Все віддаймо на оборону країни». Як на здоровий глузд: тож те все йде на вогонь, від того буде загибель державам, а не оборона. От що значить жити без Бога-Слова: людина одуріє і не знає, що робить.

Кожна людина готує сама собі життя чи смерть. Ото нині настав День Божий, День суду Божого, кожен отримає згідно зі своїми ділами й уже отримує. Подумай про життя всяк, хай ким би ти був: чоловіком чи жінкою, багатим чи бідним: «Хто живе тепер спокійно?» Ніхто. Багатий хоче бути багатшим, високий чином хоче бути вищим, і так кінця немає ні багатству, ні славі цього світу. Щасливий той, хто задоволений тим, що має.

Нема на землі чоловіка, щоб знав, що він хоче. Як немає в нього нічого, то він хоче хоч що-небудь. Скажімо так: у чоловіка нема хати, він хоче хату, як побудує хату, то хоче ще чогось – і так без упину. Людина ні в чому не знайде спокою, спокій можна знайти тільки в Бозі, так сказав Цар і пророк Божий Давид (див.: Пс 61,1-12). А Спаситель і Господь Ісус Христос закликає: «Візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим; бо ярмо Моє — благо, і тягар Мій легкий» (Мф 11,29-30).

Настав день проби: як немає віри в чоловіка, то він мусить усе спробувати, а віри тепер якраз і нема. Написано: «Прийде Син людський, чи знайде Він віру на землі?» Немає віри на землі. Вірою закон утверджуємо. А де ж ті вірні, щоб закон утверджували? Нема? З'явилося чимало так званих віруючих, але всі вони закон Божий (десять заповідей) відкидають, найбільше їм субота тяжка. Адвентисти хоч суботу святкують, але вимагають обов'язково десятину, хто ж десятини не дає, той і не їхній, такого відкидають. Наука ж адвентистів, баптистів, розмаїтих п'ятдесятників блудна, бо всі пруться вверх на небо, не розуміючи: що це - небо. Я завжди таким нагадую, що вони блудять, то вони замість подумати і краще зрозуміти, сердяться на мене, і не лише на мене, а на всіх однодумців моїх, і не хочуть навіть говорити з нами.

Ми тому не противимося, а ще таки говоримо і просимо всіх званих віруючих і невіруючих: одумайтеся, опам'ятайтеся, протверезійте як слід, полюбіть Бога, Його слово. Ми промовляємо разом із пророком Давидом: «О, як люблю я закон Твій! Цілий день думки мої про нього [...] Ти зробив мене мудрим заповідями Твоїми, тому зненавидів я всяку дорогу неправди [...] Неправду я зненавидів і гидую нею, закон же Твій я люблю» (Пс 118, 97.104.163). Ще є коротенький час для вас, покликаних віруючих, бо йде грізна буря на тих, що десь високо поза хмарами Бога мають і до Нього хочуть летіти, а не бачать, що робиться на землі, і не шукають того, що Бог любить. От що Бог любить: «Але хто хвалиться, хвалися тим, що розумієш і знаєш Мене, що Я — Господь, Який творить милість, суд і правду на землі; бо тільки це благоугодно Мені», — говорить Господь» (Єр 9,24).

А де ж те, що Богу до вподоби? Де є милість, суд і справедливість на землі? Де? В якому краю? Немає ніде. Якого ж ви Бога, люди, знаєте? Хіба то Бог, що ви робите різні хрести і відпусти, і різноманітні інші вигадки і церемонії? Вже день, ніч пройшла, ви всі п'яні, хоч не від вина; ви п'яні від блудної науки званої християнської церкви, що в розмаїтих видах бачив служитель Божий Іван і описав в Одкровенні: «Після цього я побачив іншого ангела, який сховався з неба і мав владу велику; і земля освітілася від слави його. І вигукнув він сильно, гучним голосом, кажучи: «Упав, упав Вавилон, велика блудниця; він зробився житлом бісів і пристановищем усякому нечистому духові, пристановищем усякому

нечистому й огидному птахові; бо лютим вином блудодіяння свого вона напоїла всі народи, і царі земні любодіяли з нею, і купці земні розбагатіли від великих розкошів її» (Одкр 18,1-3). Усі люди, так звані християни, впилися блудною наукою і не можуть ніяк протверезіти, але, слава Господу, настав День Божий, що відкриє все: зле і добре, й уже відкриває. Хоч ще багато-хто старається притримати цей світ (устрій, порядок), але не втримає, бо настав йому кінець; так бо написано в книзі Божій (див.: Одкр 10,1-7).

Чимало людей часто питають і хочуть знати, який буде кінець цьому всьому. Даремне те питання; не може людина бачити і знати, якщо не навернеться до Бога-Слова й Ісуса Христа. Сам Ісус Христос, Бог-Слово, сказав: «Очі маєте – не бачите, вуха маєте – не чуєте, серце маєте – не розумієте, і не обернетесь, щоб Я зцілив вас». (Мф13,14-15) Для того, щоб бачити і знати Божий розпорядок, Божий план, Боже визначення, треба визнати, що всі постанови і різні обряди, і святощі цього лихого світу не справедливі, не узгоджуються зі Святим Письмом.

Як же ти будеш знати, що різноманітні обряди і святощі цього лихого світу, що минає, - не справедливі, коли не будеш читати Святого Письма? Найперше треба читати чи слухати Святе Писання, те, що написано в Біблії, і думати про Закон Божий (про десять заповідей); покинути всі погані звички, лайку, божбу, брехню, гордість, лукавство, куріння, пияцтво і всякий непотріб. Прийняти на себе, понад те - в себе - образ Христа Ісуса, не зовнішній, а внутрішній: лагідний, смиренний і слухняний вид - дух, тоді Господь відкриє очі, вуха і розум, і будеш новим творінням, тоді побачиш Бога, побачиш і диявола, зрозумієш, що ти сам служив дияволу, виконував усі його постанови. Бога ніде ніхто не бачив і бачити не може, бо Бог - це Дух Святий; явив нам Собою істинного Бога Син Божий, Син людський Ісус Христос. І ми, сини людські, як приймемо Святого Духа - то будемо синами Божими, і в нас буде два єства: людське і Боже, будемо мати право знати небесне і земне.

Сьогодні «відкривається чоловік гріха, людина беззаконня, син погібелі, який противиться і звеличується над усім, що зветься Богом, або святинею, так що засяде, як бог у храмі Божому, показуючи себе, що він є Бог.» (2Сол 2,3-4). Глядіть, дивіться добре, щоб розпізнати, де Бог і де диявол! В період жидівського* віку первосвященники і священники жидівські поробилися богами, але робили зле, виконували тільки різні обрядові церемонії. При кінці жидівського віку з'являється син Божий, наш Спаситель Ісус Христос, викриває всіх в особі вождів і первосвященників кажучи: «Ваш батько є диявол; і ви хочете виконувати похоті батька вашого. Він людиновбивцею був споконвіку і не встоїть в істині, бо істини немає в ньому. Коли він говорить неправду, від себе говорить, бо він неправдомовець і батько неправди» (Ін 8,44). Так само в період цього християнського віку первосвященники і священники християнські поробилися

богами, але роблять зле, виконують лише різноманітні обрядові церемонії, ще гірше, ніж було в жидівському віці. І їм не видно, вони не бачать, бо високо підняли голови, гордяться, а Бог гордим противиться, смиренним же дає благодать.

Наробили розмаїтих днів святкування: Іванів, Петрів, Миколаїв, Іллів, Анн, Параскевій, Варвар, різних матерів Божих: Почаївських, Озденежських, Казанських, Смоленських та інших без ліку. Що ж робиться в ті святі дні? Різноманітні забави, ігрища, музика, танці, пияцтво, блудодійство, крадіжки, душогубство, сміх, плач, слідство, розбирання, суд, тюрми і погибель. Показують людям святість у вбраннях, у хрестах, у великих прикрашених домах, у розмаїтих милозвучних молитвах і словах, у велелюдних процесіях і в різних штуках. І зветься християнами, взяли назву від Христа. Зветесь ви християнами?! А де ж діла Христові? Христос народився у хліві, вчився в нижчій школі, у дванадцятилітньому віці вже знав добре Святе Писання, так що й жидівські священники дивувалися, бо казали: «Як він знає Писання, не учившись?» Був покірний і слухняний своїм батькам: як тілесним, так і духовному Отцю - Богу, допомагав у праці: був теслярем до тридцяти літ. Прийняв хрещення від Івана і став учителем. Не вдягався ні в який особливий одяг, бо як би вдягався в якийсь інший одяг, то був би значний, - коли хотіли на Нього напасти, то сховався в народі так, що не могли Його впізнати, і коли був проданий, і прийшли Його взяти, то не могли Його впізнати, бо був одяг на Ньому такий, як і на всіх Його учнях.

Була ніч, коли прийшли Його взяти зі списками і ліхтарями. Його шукали, Він міг би сховатись, але не ховався, а спитався: «Кого шукаєте? Може, Ісуса? То це Я і є». Правда не ховається, Правда-Бог не боїться ні ночі, ні темних людей, а все робить із любові Своєї. Син людський, Син Божий і співробітники, учні Його, не будували ніде жодних молитовних домів і не говорили будувати, а вчили народ, де їм трапилося: на горі і на долині, під голим небом і в домовині, і в човні на воді. Так повинно бути тепер, як було тоді. Так воно і буде, коли народ блудну науку забуде, і коли прийдуть до Христа, від людей відійде пустота, а ввійде свята простота, і буде в серці чистота, а чисті серцем побачать Бога.

У цей День відкривається Бог, відкривається і противник Божий - диявол. «Диявол» означає: противник. Бог явився в натуральній простоті - в чоловікові. Все в Ньому було просте в натурі, зверху і всередині. Погляньте, як з'являються теперішні вчителі християнські: зверху одне, а всередині інше! Чи це не противники Божі? Так. Так, істинно: противники Божі. Диво. Диво. Диво. Диво. Диво. Диво з див: чоловік вважав себе богом, із того бога стався біс. Так написано: «Звір, якого ти бачив, був, і нема його, і вийде з безодні, і піде у погибель; і здивуються ті з живих на землі, імена яких не вписані до Книги Життя

від початку світу, коли побачать, що звір був, і нема його, і з'явиться» (Одкр 17,8).

Для чого я пишу і прошу всіх, хай ким би він був: «Пізнай себе: хто ти є? Чи син Божий, чи син диявола?» Горе буде тому, хто над собою не попрацює, буде йому стид і сором, буде горіти в огні (в ганьбі), найгірше буде тим, що себе вважають мудрими.

Прошу: пробудіться, люди, таємниця Божа відкрита, сина гріха і беззаконня видно, він уже ніде не сховається, кінець йому, ми його в'яжемо іменем Христа Ісуса. Амінь.

Видавець і редактор Стефан Бохонюк

*Жидівського - читай: єврейського.